οὐκ ἔστ' ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, κῆν ᾖ γέρων,
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ

οὓς ἐνταῦθ', ἵνα &c. And ἐνταῦθ' ἵνα ends a senarius Phil. 429 (where however see note). For ὡς — γε cf. Œd. C. 45. Eur. Med. 1278. ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους. Arist. Eccl. 838. ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενησμέναι. A similar error I have detected in Tr. 944. Cf. Antiphon ap. Phot. v. ἵνα : ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν.

22. ἔργων ἀκμή] *'It is the time for action.'* Cf. 1338. Aj. 811. οὐχ ἕδρας ἀκμή. Phil. 12. ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων. Arist. Th. 661. καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι. Pl. 255. ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, | ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν. Æsch. Pers. 407. κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή. Ag. 1353. Eur. El. 275. 684. Hec. 1042. Hence Æsch. Sept. 96. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι. Cho. 714.

23. ὥς μοι σαφῆ —] *'What plain proofs dost thou evince that thou hast acted nobly towards us?'*

24. σαφῆ σημεῖα φαίνεις] I. e. σαφῶς δηλοῖς, after which the participle properly follows ἐσθλὸς — γεγώς. So Thuc. III. 64. δῆλόν τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε — μηδίσαντες. Cf. on Ant. 1258. Aj. 472. δηλώσω — ἐκ κείνου γεγώς.

ἐσθλός] *'Good, kind, generous, noble.'* Schol: πιστός. Aj. 1399. σὺ δὲ | ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο.

25. Philostratus V. Soph. II. 23. 4. καὶ εἶδον ἄνδρα παραπλήσιον τῷ Σοφοκλείῳ ἵππῳ· νωθρὸς γὰρ ὑφ' ἡλικίας δοκῶν νεάζουσαν ὁρμὴν ἐν ταῖς σπουδαῖς ἀνεκτᾶτο.

κἂν the mss. vulg. I have given κῆν.

26 f. ἀπώλεσεν — ἵστησιν] Cf. on Aj. 31.

27. ὀρθὸν οὖς ἵστησιν] *'Pricks up its ear.'* Herod. IV. 129. ὀρθὰ ἱστάντες τὰ ὦτα. Lucian. Timon. 23. ὄρθιον ἐφιστὰς τὸ οὖς. Pind. P. III. 50. τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς. Cf. Œd. C. 282.

ἵστησιν] Qu. ἔστησεν, to agree with ἀπώλεσεν.

ὡσαύτως (σ blotted) L. Qu. ὧδ' αὔτως. Cf. Tr. 1038. ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν αὔτως, ὧδ' αὔτως, ὥς μ' ὤλεσεν.

ὡσαύτως δὲ σύ] Eur. Med. 320. ὡς δ' αὔτως ἀνήρ. For the δὲ in apodosis cf. Trach. 116. Ant. 426. Herod. V. 30. ὣς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους.

28. τ' L. corr. T. γ' (or some other letter) L. pr. om. A. M.

ἐν πρώτοις ἔπει] *'Accompanyest among the first.'* "ἕπει convenienter dictum προσπόλου personæ, qui Orestem tamquam ducem sequitur." (Dind.)

ἕπει] ἕπῃ L. ἔσῃ P. πάρει conj. P. Leopard. ἐν πρώτοισιν εἶ (or ἐν πρώτοις ἔτ' εἶ) conj. Nauck. Qu. πρόει, or ὕπει (gl. πρόει, as we find ὑπάγειν explained by προάγειν, and ὑπᾴδειν by προᾴδειν). Or πέλει. Or ἄγεις. Or ἡμᾶς ὀτρύνεις αὐτὸς ἐν πρώτοις ἀεὶ (or φανεὶς, or ἰὼν, or